

PROGRAMA DE ERRADICACIÓN DO INFANTICIDIO FEMININO EN SALEM

Informe trimestral agosto-outubro 2010

Introdución

O programa de Erradicación do Infanticidio Feminino en Salem é unha iniciativa promovida por IMPLICADAS NO DESENVOLVEMENTO e a organización támara PEOPLE'S DEVELOPMENT INITIATIVES (PDI) en colaboración con numerosos actores locais (goberno, feministas, activistas) dende 2007 para tentar poñer fin ao infanticidio. É esta unha forma de violencia extrema contra as mulleres pola cal unha comunidade admite que se asasinan as nenas acabadas de nacer pola baixa consideración social das mulleres. Esta práctica leva a que a pirámide de sexos estea invertida para o distrito de Salem (hai máis homes que mulleres, o cal contradí a tendencia natural) e que de cada 1000 nados falten 200 nenas. O noso programa traballa en catro bloques do distrito de Salem (Omallur, Tharamangalam, Edaipadi e Konganapuram) e incide en aspectos paliativos como o seguimento de mulleres embarazadas pero o seu obxectivo último é contribuír a un cambio nos patróns de xénero que faga inadmisibile esta e as demais formas de violencia contra as mulleres.

Presentamos de seguido os resultados das actividades desenvolvidas dende agosto a outubro de 2010.

Sensibilización de xénero no proxecto

Actividades

• Actividades de apoio ás mulleres embarazadas e ás súas familias

Cada mes as traballadoras do proxecto recollen a lista de mulleres embarazadas dos catro distritos do programa grazas ao apoio das garderías do goberno, as enfermeiras comunitarias e outros apoios dentro das comunidades. Nestes tres meses entraron en seguimento 744 mulleres embarazadas. De seguido podemos ver os datos mes por mes.

Actividade	Agosto	Setembro	Outubro	Total
Mulleres embarazadas incluídas no programa por primeira vez	246	229	275	744

A partir desta primeira interacción comezan as sesións de comunicación interpersonal nas que as traballadoras visitan ás mulleres e ás súas familias nas súas casas e tentan tratar diversos temas relativos ao xénero, alimentación, vacinación e saúde e hixiene. As mulleres poden aclarar dúbidas e adoitan carecer deste tipo de información dado que o feito de que o infanticidio estea condenado por lei fai que as familias eviten o acceso dos servizos sanitarios e gobernamentais ás mulleres. Estas sesións de interacción interpersonal axudan a evitar este fenómeno e neste período 1138 mulleres acudiron aos servizos sanitarios grazas ao programa.

Durante este período realizáronse 22.823 sesións con mulleres embarazadas identificadas neste trimestre ou anteriores. A continuación vemos os temas tratados e as sesións dedicadas do total a cada tema.

	Actividade	Agosto	Setembro	Outubro	Total
Xénero		2840	2828	2245	7913
Nutrición		2190	1940	1978	6108
Vacinación		1365	1649	1546	4560
Saúde e hixiene		1361	1541	1340	4242

As sesións comezan dende que a muller pasa a formar parte do programa e continúa ata o parto. A partir de aí, se o bebé é unha meniña, faise seguimento ata dezoito meses para evitar que a nena sexa asasinada ou abandonada e nese caso continúan as sesións coa mesma intensidade, sobre todo centrándose nos aspectos de xénero.

Ademais, grazas a estas sesións o persoal identifica os casos de risco, aqueles nos que as mulleres reciben fortes presións para “producir” un varón. Nestes casos as mulleres e as súas familias reciben asesoramento especializado.

As traballadoras de base, grazas ao seu nivel de confianza coas mulleres, van identificando os casos e derivándoos ás asesoras, que visitan ás mulleres e ás familias para apoialas e tentar cambiar as actitudes a través do diálogo. Estas visitas proporcionan seguridade ás mulleres á hora de enfrontarse ás presións familiares e tamén aseguran a protección da nena. Neste período realizáronse 1442 sesións de asesoramento e apoio especializado. Se as asesoras comprobaban que se necesita unha interacción con toda a unidade familiar poñen en marcha os chamados “diálogos familiares” para debater conxuntamente con todos os membros da familia a situación. As asesoras motivan á familia para

que críen a nena e respecten os dereitos tanto da mai como da filla. Neste período organizáronse 51 diálogos familiares.

Outro aspecto importante que entronca estas actividades co empoderamento das mulleres e a igualdade de xénero ten que ver co apoio que dan estas visitas das traballadoras a aspectos como o control sobre o propio corpo e as decisións sobre a natalidade. Resulta moi habitual que coa esperanza de ter un varón as familias coaccionen ás mulleres para que queden embarazadas ata cinco e sete veces. O persoal traballa cos maridos e familias políticas para evitar esta situación e para animar ás mulleres a que tomen medidas de control da natalidade se así o desexaren. O feito de adoptar tales medidas indica que asimilaron a mensaxe de que non é necesario ter un varón para poder ser respectadas socialmente e que aceptan e coidan das fillas que xa teñen. Neste período 96 mulleres decidiron tomar medidas anticonceptivas permanentes grazas ao traballo do programa.

Finalmente, dentro deste grupo de actividades cómpre sinalar tamén o seguimento das nenas durante dezaioito meses para evitar asasinatos ou adopcións ilegais. Neste período naceron 294 nenas que se unen ás nadas anteriormente e continúan en seguimento, que son 5492 a mes de outubro.

Houbo aínda así algunhas familias, só as de 2 nenas neste período, que decidiron malia a todos os esforzos, dar as súas fillas en adopción. O persoal do proxecto procura asegurar que neses casos as adopcións sexan feitas pola vía legal e correcta.

- **Actividades para o cambio nas percepcións e comportamentos de xénero**

Se ben as actividades anteriores son importantes, dende o enfoque do programa o fundamental é cambiar as percepcións de xénero que permiten que exista o infanticidio e outras formas de violencia de xénero relacionada. Para isto trabállase con diferentes estratexias que de seguido detallamos.

—Formación de grupos de axuda mutua

Os grupos de axuda mutua son asociacións de mulleres, entre 12 e 20, que se reúnen de forma mensual para tratar problemas comúns e para aforrar dos seus propios cartos. Este fondo vaise rotando en créditos que as mulleres

mesmas deciden a quen dar, con que interese con que prazos de devolución. É unha forma endóxena de que as mulleres teñan acceso ao capital para negocios ou necesidades correntes do día a día. Igualmente, cumpre unha importante función en canto ao empoderamento das mulleres, dado que proporciona unha plataforma común dende a cal solucionar problemas tanto persoais como sociais das súas integrantes ou da comunidade en xeral. Os grupos son unha fonte de apoio mutuo para as mulleres e melloran a súa autoestima e capacidades de acción política.

Neste período creáronse 10 grupos de aforro novos. En total hai 66 grupos en funcionamento no programa e neles intégranse 830 mulleres. Neste trimestre aforraron 2.744 euros e dende o principio do programa acumulan 10.300 euros. Todos os grupos distribúen crédito ás súas integrantes.

Porén, esta non é a única actividade dos grupos. Neste trimestre realizáronse sesións cos grupos para tratar temas de xénero. As traballadoras de base organizan sesións con grupos do programa e con outros creados polo goberno ou por outras ONG dentro doutras intervencións normalmente puramente económicas. As sesións tratan de temas como os dereitos das mulleres e tentan que as mulleres busquen vías para exercelos. Neste trimestre participaron 198 mulleres de 13 grupos de aforro.

—Capacidades para a vida para adolescentes

Co obxectivo de sensibilizar á mocidade con respecto a cuestións relativas á igualdade de xénero e mellorar as súas capacidades xerais organizouse un curso de capacidades para a vida para adolescentes en diferentes aldeas. As

traballadoras organizaron os cursos durante dúas tardes consecutivas e tratáronse os seguintes temas, ademais do tema xeral da igualdade de xénero:

- Empatía
- Resolución de problemas
- Relacións interpersoais
- Pensamento crítico
- Comunicación
- Pensamento creativo
- Xestión do estrés
- Coñecemento propio
- Toma de decisións
- Xestión das emocións

Neste trimestre participaron 228 mozas e 375 mozos (503 en total). Vemos de seguido a distribución por meses e asistentes

Actividade: educación para a vida	Agosto	Setembro	Outubro	Total
Asistencia	185	292	126	503
	110 mozos 75 mozas	194 mozos 98 mozas	71 mozos 55 mozas	375 mozos 228 mozas
Número de programas	8	9	7	24

—Formación de clubs de xénero

Ao ver os resultados dos cursos de capacidades para a vida, o persoal do proxecto falou coa mocidade para crear clubs de xénero co obxectivo de provocar cambios neste sentido nas e nos participantes e no resto da súa comunidade. A mocidade amosouse moi disposta a poñer en marcha a actividade. O programa fai fincapé tamén no papel fundamental da mocidade na erradicación do infanticidio. Os resultados foron xa positivos neste período porque as e os integrantes dos clubs comezaron a informar ao persoal sobre familias en risco de cometer infanticidio.

Neste período formáronse 31 clubs e estanse formando novos clubs noutras aldeas dos bloques seleccionados.

—Campañas de teatro de rúa

O teatro de rúa é unha ferramenta que o proxecto leva utilizando dende o inicio para provocar debate e transformar os papeis de xénero existentes. O programa conta cun equipo voluntario de 10 mulleres, incluídas as traballadoras do proxecto, que realizan actuacións en lugares públicos das aldeas para difundir mensaxes contra o infanticidio e outros aspectos relativos á igualdade de xénero, dende a alfabetización aos matrimonios de adolescentes. Neste trimestre organizáronse 26 obras e a asistencia foi de 8.600 persoas.

Xestión do programa

O programa conta con dúas asesoras, oito traballadoras de base e un contable a tempo parcial como traballadoras de PDI. Ademais, a señora Sheela Vincent e o señor I. Ambalavanan coordinan todo o equipo, unha como coordinadora da oficina de Salem e o outro como director de PDI. Dende Implicadas a coordinación e seguimento do proxecto faise por parte dun equipo voluntario co apoio nos labores de comunicación de Lorena Arévalo, a única persoa contratada da organización a tempo parcial.

Balance económico

A xestión económica do programa resultou moi complicada nos últimos meses a pesar dos avances da campaña 1 de 200 e son moitas as actividades que se fan con case ningún custe grazas ao esforzo inxente do persoal de PDI a quen dende aquí recoñecemos o seu incansable compromiso. Como se pode comprobar, o programa é extremadamente custe efectivo e o seu orzamento trimestral foi de tan só 2.580,63 € pero cómpre poder aumentalo para aumentar tamén as actividades e conseguir os obxectivos planificados.

INGRESOS GASTOS

INGRESOS		GASTOS	
Balance de apertura 1/8/2010		Salarios	2000,00
En man	0,00	Centro de atención ás mulleres	64,52
No banco	0,00	Material de oficina	16,43
Transferencia Implicadas	725,80	Xuntanzas de seguimento	4,48
Transferencia Implicadas	1854,83	Coordinación oficina central	64,52
Intereses bancarios		Desprazamentos persoal	126,62
		Alugueiro oficina	130,77
		comisións bancarias	1,25
		Balance de peche a 31/10/2010	
		En man	172,04
		No banco	0,00
TOTAL	2580,63	TOTAL	2580,63

VOCES DENDE O PROGRAMA

MALATHY

Malathy ten 22 anos e vive en Parakallur, no bloque de Tharamangalam. Ela e

o seu home, que é mecánico, xa tiñan dúas nenas xemelgas de 3 anos. Malathy coñeceu o persoal de base durante o seu terceiro embarazo cando estaba de cinco meses.

Quería ter un fillo a toda costa e cando soubo que o persoal traballaba en contra do infanticidio de inmediato se negou a falar con

elas. Durante a segunda visita da traballadora de base, a sogra de Malathy saíu insultar a traballadora de base e non lle permitiu falar con Malathy. Despois de repetidas visitas e esforzos unha asesora conseguiu reunirse con Malathy. Ao primeiro falóuselle de temas nutricionais e o persoal animouna a facer seguimento e vacinación ata poder chegar a falar de cuestións de xénero. Ao primeiro amosábase moi reticente e comentou que a súa irmá cometera un infanticidio. Grazas ao seguimento e interaccións do persoal de base foi cambiando de actitude e cando finalmente tivo unha filla aceptouna de bo grao.

MANJULA

Manjula ten 27 anos e vive en Vanachampatti, no bloque de Tharamangalam. Ela e o seu home, que é camioneiro, tiveran xa dúas fillas, unha das cales morreu en canto naceu. Manjula comentou que fora por unha enfermidade pero a veciña e a traballadora da gardería sospeitaban que se puidera tratar dun infanticidio. Isto acontecera había tres anos. Cando o persoal a coñeceu estaba no seu terceiro embarazo. Ao saber

cal era o propósito do programa evitou o persoal e negouse a interactuar coas traballadoras. Logo comezou en novas visitas a dialogar con elas pero sen mencionar a morte da súa primeira filla. Durante a interacción comprobouse que era o home quen non quería ter fillas. A asesora reuniuse con el e grazas ao diálogo e asesoramento polo menos conseguiron que cando Manjula tivo a súa filla decidiran dala en adopción.

PALANIAMMAL

Palaniammal ten 29 anos e vive co seu home en Pottiyapuram, no bloque de Omallur. Xa teñen tres fillas de 6, 5 e 2 anos. Cando o persoal falou con ela por primeira vez estaba embarazada de cinco meses. Ata entón non fora a ningún seguimento médico por medo de que se soubese que estaba embarazada e polo que podería pasar se tivese outra nena. O persoal motivouna para que se rexistrase no centro sanitario e así evitar un parto na casa, que é unha circunstancia de alto risco. Sempre que o persoal falaba con ela a súa sogra estaba presente e non permitía que ela falase con liberdade. Coa axuda de algunhas veciñas a traballadora de base e a asesora puideron reunirse con ela e falarlle da igualdade de xénero e tamén falaron coa sogra. Despois de repetidas interaccións toda a familia cambiou de parecer. Palaniammal tivo unha meniña e a familia recibiu con agrado e ademais Palaniammal decidiu someterse a unha ligadura de trompas grazas á orientación do persoal.